CHƯƠNG 2263

Giết Thần Hoàng khó quá

“Phu quân... về đến nhà rồi sao?”

Sau khi trở về nhà họ Hạ, việc đầu tiên Hạ Nhân làm là đưa Thái Chân và Mộ Thanh Đồng ra khỏi không gian Hồng Mông.

Biết mình đã về đến nhà họ Hạ, Thái Chân tỏ vẻ không vui.

Hạ Nhân hỏi: “Sao vậy?”

Thái Chân nói: “Về nhà rồi... thiếp cũng chẳng đến lượt chàng!”

“Mấy người bọn họ đều ăn sạch chàng rồi!”

“Cả đời này chàng cũng chẳng nhớ tới thiếp!”

“Ha ha ha...” Hạ Nhân cười lớn, nói: “Nàng lại đây... ta tặng nàng một món đồ tốt!”

Thái Chân đi đến bên cạnh hắn. Hạ Nhân lén lấy ra một tấm 【Thẻ Điểm Thần】, nhân lúc nàng không để ý liền bốp một tiếng dán lên mông Thái Chân.

Mộ Thanh Đồng ở cách đó không xa bĩu môi, sau đó xoay người đi chỗ khác.

“Thứ gì vậy?” Thái Chân nói: “Sao thiếp cứ cảm giác chàng vừa dán thứ gì đó lên người thiếp?”

“Đúng vậy!” Hạ Nhân nói: “Thứ này gọi là bùa thần tình yêu. Sau khi dán lên, cả đời này nàng chỉ có thể ở bên một mình ta, sẽ không ở bên người khác nữa!”

Chuyện này Hạ Nhân không dám rêu rao.

Bởi vì số lượng Thẻ Điểm Thần có hạn. Ngoài Thái Chân và Lạc Băng Dao mỗi người được một tấm, tất cả những người còn lại tổng cộng cũng chỉ có một tấm.

Cách tốt nhất là biến chuyện điểm thần này thành một sự trùng hợp.

Đã dán cho Thái Chân một tấm thì Hạ Nhân không thể dùng nó cho Lạc Băng Dao nữa.

Bởi vì Vương Đôn đã nói, thứ này chỉ có thể đồng thời sử dụng một tấm.

Phải đợi Thái Chân hoàn tất điểm thần, Lạc Băng Dao mới có thể sử dụng.

“Hồng Lộc... đi báo cho Tô Chân Chân, mở đại trận phòng ngự cấp cao nhất của gia tộc cho ta!”

Chỉ trong thời gian nửa nén hương, đại trận phòng ngự bát phẩm của nhà họ Hạ đã được khởi động.

Đại trận này năm xưa do vị Phụ Thần thứ bảy giúp đỡ bố trí. Đừng nói Thần Hoàng cảnh, cho dù Thần Đế đến cũng không thể phá vỡ trong thời gian ngắn.

Sau khi đại trận được khởi động, Hạ Nhân cũng yên tâm, lập tức trốn vào đạo trường của mình.

Sau đó hắn mở không gian Hồng Mông, ném Đại Quân Thiên Ngô đã biến thành pho tượng vàng bên trong ra ngoài.

Ban đầu Bạch Tượng Thần Đế từng nói, thần thông trong chiếc mõ gỗ này, cho dù gặp Thần Đế cũng có thể định trụ đối phương trong hai nhịp thở.

Nếu gặp Thần Hoàng, có khả năng định trụ đối phương suốt mấy vạn năm, cũng có thể chỉ định trụ được thời gian một trăm nguyên. Hiệu quả phụ thuộc vào cảnh giới tu vi cao thấp của Thần Hoàng.

Đại Quân Thiên Ngô là Thần Hoàng cảnh tầng mười, tu vi của hắn không thấp, nhưng phong ấn hắn mấy vạn năm chắc chắn không thành vấn đề.

Hạ Nhân đi vòng quanh thân thể Đại Quân Thiên Ngô một lượt, sau đó phất tay lấy ra con dao găm Bạch Tượng Thần Đế tặng.

Thế nhưng Bạch Tượng Thần Đế cũng từng nói, giết một người thì lưỡi dao sẽ cùn đi một phần.

Năm xưa, con dao găm này có thể nói là không gì không phá.

Sau đó Hạ Nhân dùng nó giết Công Tôn Thập Lục, lưỡi dao găm đã cùn đi không ít.

Về sau, cũng chính là cách đây không lâu, Hạ Nhân lại dùng nó chém đứt một chân trước của Hòa thượng Hư Vô.

Tuy không giết người, nhưng dù sao cũng đã gây ra họa huyết quang, vì vậy thứ này lại cùn đi một phần.

Bây giờ con dao găm tuy vẫn sắc bén, nhưng còn cách bốn chữ "không gì không phá" xa lắm.

"Phù..." Hạ Nhân nắm chặt dao găm, nhìn pho tượng Thần Hoàng trước mặt: "Thử xem..."

Thế nhưng ngay sau đó, Hạ Nhân lại đặt con dao găm xuống.

Lỡ như nhát dao này đâm xuống, Thiên Ngô Thần Hoàng không chết mà còn bị đánh thức, vậy chẳng phải người chết sẽ là ta sao?

Trịnh Hồng Lộc nhanh chóng đến trước mặt Hạ Nhân.

Hạ Nhân nói: "Ngươi mở vòng xoáy không gian trước đi, tùy tiện mở một cái!"

Suy nghĩ của hắn rất đơn giản, thành công thì tốt, không giết được thì lão tử lập tức bỏ chạy.

Thế nhưng sắc mặt Trịnh Hồng Lộc trắng bệch: "Công tử, hôm nay ta đã mở hai lần rồi, hình như... không thể mở lần thứ ba nữa, tiêu hao quá lớn!"

“Ồ...” Hạ Nhân gật đầu: “Được... vậy không cần vội!”

Hạ Nhân cất con dao găm đi: “Ngày mai làm tiếp!”

Ánh mắt rơi xuống tay phải của Đại Quân Thiên Ngô, Hạ Nhân nói: “Nhẫn của tên này có thể lục soát một phen đấy!”

Hắn vươn tay, chậm rãi tuột ba chiếc nhẫn trên tay Đại Quân Thiên Ngô xuống.

Một chiếc màu đỏ, một chiếc màu xanh lam, một chiếc màu đen.

“Đệt...” Hạ Nhân thử xóa dấu ấn thần niệm trên nhẫn bằng một ý niệm, nhưng lại không thể xóa được, không khỏi buột miệng chửi thề.

Trước đây mỗi khi lấy được chiến lợi phẩm, chỉ cần khẽ lau một cái là dấu ấn bên trên sẽ biến mất.

Đó là bởi vì người khác đều đã chết, dấu ấn tự nhiên yếu ớt.

Nhưng hiện giờ, xét về lý thuyết, Đại Quân Thiên Ngô vẫn chưa chết, về bản chất hắn vẫn là một vị đại năng Thần Hoàng cảnh.

“Phá cho ta...” Thần niệm của Hạ Nhân ngưng tụ, hóa thành một cây đinh thần, mạnh mẽ lao thẳng vào ba chiếc nhẫn.

Dấu ấn thần niệm trên ba chiếc nhẫn lúc này mới bị phá vỡ.

Đồ vật bên trong cũng hiện ra.

“Hê...” Hạ Nhân mừng rỡ nói: “Đúng là béo thật... Mẹ nó, đây chẳng phải là toàn bộ tài phú của Thần Quốc sao?”

Ba chiếc nhẫn này nói là nhẫn, thực ra chính là ba tiểu thế giới.

Trong không gian chứa đồ màu đỏ là đủ loại vật phẩm: vật liệu trận pháp, vật liệu luyện khí, các loại thần khí, thần kim hữu hình, vân vân!

Bên trong chiếc nhẫn màu xanh lam là đủ loại điển tịch và đan dược, cùng với thần phù.

Không gian của chiếc nhẫn màu đen lớn nhất. Bên trong quả thực là một phương tiểu thế giới, có kích thước xấp xỉ thế giới trong Hồng Mông Tử Kim Côn của Hạ Nhân, nhưng thần lực bên trong lại nồng đậm hơn.

Trong chiếc nhẫn màu đen này có vô số thiên tài địa bảo của Thần giới.

Thần thụ và thần quả tam phẩm, tứ phẩm, ngũ phẩm đều có, cao nhất là thần quả thất phẩm.

Hạ Nhân hít vào một hơi lạnh: Phất rồi, phất rồi...

Sau này nhà họ Hạ chỉ dựa vào ba chiếc nhẫn này thôi cũng có thể yên ổn tiêu dùng hàng tỷ tỷ vạn năm.

Quả nhiên, cách tích lũy của cải nhanh nhất chính là làm những vụ buôn bán không cần vốn.

Thế nhưng rất nhanh, trái tim nóng bỏng của Hạ Nhân đã nguội lạnh.

Tài phú tuy nhiều, nhưng phải lấy được vào tay mới tính là của mình.

Việc đầu tiên bây giờ chính là diệt tên già này.

Giết chết hắn rồi, ta cầm đồ của hắn mới thấy yên tâm, chẳng phải sao?

Trong vùng hoang sơn dã lĩnh cách nhà họ Hạ nửa ngày đường.

Hạ Nhân lấy kim thân của Thần Hoàng ra, ném lên một ngọn núi nào đó.

Lúc này Trịnh Hồng Lộc đang ở ngay bên cạnh hắn.

Sau đó Trịnh Hồng Lộc thi pháp mở thông đạo hư không.

Trong lúc mở thông đạo hư không, con dao găm trắng như tuyết trong tay Hạ Nhân bất chợt đâm mạnh vào trán Đại Quân Thiên Ngô.

Hạ Nhân muốn đảm bảo rằng đòn này không chỉ giết chết Đại Quân Thiên Ngô, mà còn phải chém nát thức hải của hắn.

Con dao găm được gia trì sức mạnh khổng lồ đâm mạnh vào mi tâm trên trán Thần Hoàng. Da thịt còn chưa rách, con dao găm đã rắc một tiếng gãy thành mấy đoạn, sau đó vỡ vụn.

Những mảnh vỡ trong nháy mắt hóa thành hư vô!

“Cái này...” Hạ Nhân ngây người hoàn toàn: Hết rồi sao?

“Thứ chó má này cứng đến vậy, dao găm của lão tử cũng không đâm thủng được?”

Ở phía bên kia, thông đạo hư không của Hồng Linh đã được mở xong.

“Công tử, có đi không?” Trịnh Hồng Lộc cố gắng chống đỡ.

Hắn ôm kim thân của Thần Hoàng, cùng Trịnh Hồng Lộc bước vào vòng xoáy.

Ngay sau đó, hai người xuất hiện ở một vùng thiên địa khác.

Năm xưa, khi Hạ Nhân tìm kiếm lão tổ Vu Đế của bộ lạc Thiên Trúc, hắn đã tìm thấy đối phương ở Vô Vọng Hải này. Cũng chính tại nơi đây, Hạ Nhân đã thu Trịnh Hồng Lộc làm nô tỳ.

“Ùm...” Hạ Nhân không nói lời nào, trực tiếp ném pho tượng Thần Hoàng xuống biển.

Nước biển nơi này có thể ăn mòn tất cả, cũng không biết liệu có ăn mòn được tên khốn này hay không.

CHƯƠNG 2264

Rút máu, Thần Hoàng chết

Sau khi thân thể của Đại Quân Thiên Ngô rơi xuống mặt biển, lập tức bắt đầu phát ra những tiếng xèo xèo.

Thế nhưng Hạ Nhân chú ý thấy thân thể hắn không hề bị ăn mòn.

“Giờ ta đã hiểu một chuyện rồi!” Hạ Nhân phất tay, vớt thân thể Đại Quân Thiên Ngô ra khỏi mặt biển lần nữa.

Quần áo trên người tên này đã hóa thành tro bụi, nhưng thân thể lại vẫn nguyên vẹn không tổn hại.

Nhìn thân thể của Đại Quân Thiên Ngô, Trịnh Hồng Lộc đỏ bừng mặt: “Công tử... người đã hiểu chuyện gì vậy?”

Hạ Nhân cũng không để Trịnh Hồng Lộc quá khó xử, tiện tay lấy ra một bộ đạo bào của mình ném xuống, che lên chỗ hiểm của Đại Quân Thiên Ngô.

“Ta hiểu vì sao trong tổ huấn của bộ lạc Thiên Trúc Vu tộc lại nói rằng chỉ khi tu vi đạt đến cảnh giới Vu Hoàng mới được đi tìm thần cách Lôi Điện!”

“Hóa ra đạt đến Thần Hoàng cảnh thì thật sự không còn sợ nước biển nơi này nữa!”

“Đúng vậy!” Trịnh Hồng Lộc nói: “Mấu chốt là tên này còn là Thần Hoàng cảnh tầng mười!”

“Nhưng nếu không giết chết được hắn thì phải làm sao?”

Hạ Nhân cười lạnh: “Không giết chết được hắn sao?”

“Ta chỉ sợ lãng phí mà thôi!”

Hạ Nhân hít sâu một hơi, phất tay lấy ra năm lá thần phù.

“Đây là thần phù thất phẩm…” Hạ Nhân nói: “Hơn nữa mỗi lá đều là thượng phẩm. Những thứ này đều tìm được trong nhẫn của Đại Quân Thiên Ngô. Nếu ta thật sự muốn làm thịt hắn thì chỉ cần đồng thời kích phát mấy lá phù lục này là được!”

Cường độ thần niệm hiện tại của Hạ Nhân đủ để dễ dàng kích phát thần phù lục phẩm.

Thần phù thất phẩm cũng có thể kích phát, nhưng cần lâu đến ba nhịp thở.

Năm xưa, khi còn ở Thần Quân cảnh, hắn từng dùng thần niệm cưỡng ép kích phát thần phù thất phẩm 【Truyền Tống Thần Phù】. Nay đã ở Thần Tôn cảnh, kích phát thần phù thất phẩm càng không tốn sức.

Hạ Nhân chỉ lấy ra năm lá thần phù thất phẩm thượng phẩm, chứ không kích phát chúng.

“Trên người ngươi có vật chứa nào không?” Hạ Nhân nhìn Trịnh Hồng Lộc.

Trịnh Hồng Lộc nói: “Có… nhẫn được không, còn có vòng tay nữa?”

Hạ Nhân gật đầu: “Được… dọn sạch một cái ra, ta muốn lấy máu rồi!”

Hắn lấy ra thanh thần kiếm lục phẩm Phong Hỏa mà Bách Lý Hồng Hà từng đưa cho mình.

Sau đó nhắm vào cổ tay Thần Hoàng, chém xuống một kiếm.

Hạ Nhân chỉ nghe thấy một tiếng lanh lảnh.

Tiếp đó, trên cổ tay Thần Hoàng xuất hiện một vệt trắng, nhưng da hắn vẫn không rách.

“Khá lắm…” Đồng tử Hạ Nhân hơi co lại: “Tên này chẳng lẽ là người luyện thể?”

“Cũng có thể là yêu tộc!” Trịnh Hồng Lộc nói: “Bản thể của Thiên Ngô rất có thể là một con rết. Thứ này có lớp vỏ cứng lắm!”

Hạ Nhân nói: “Chẳng trách cả con dao găm của ta cũng bị đánh hỏng!”

Hắn cất Phong Hỏa đi, rồi phất tay lấy ra một thanh thần đao đỏ như máu: Tu La Huyết Đao.

“Chém…” Lần này, Hạ Nhân vận dụng cả thần lực và sức mạnh pháp tắc.

Một đao bổ xuống, cuối cùng cũng chém ra một vết thương trên cổ tay Thần Hoàng.

Thần huyết màu vàng lập tức phun ra như suối.

“Đại đạo Huyết… đạo pháp…”

Hạ Nhân cũng từng tu luyện đạo pháp của đại đạo Huyết. Lúc này, hắn dùng sức mạnh đạo pháp Huyết đạo dẫn dắt thần huyết màu vàng trong cơ thể Thần Hoàng không ngừng chảy ra.

Trịnh Hồng Lộc đã đoán đúng, tên này quả nhiên là yêu tộc!

Trông hắn có vóc dáng chẳng khác gì nhân tộc, nhưng đến khi Hạ Nhân rút hết máu trên người hắn ra, máu lại tuôn mãi không ngừng như sông lớn.

Chỉ một lát sau, thần huyết đã lấp đầy chiếc nhẫn trữ vật có không gian rộng vài trăm trượng.

“Khá lắm…” Hạ Nhân nói: “Bản thể của tên này lớn đến vậy sao?”

Rất nhanh, máu đã lấp đầy ba chiếc nhẫn.

Có lẽ máu đã chảy cạn, cũng có lẽ hắn đã hoàn toàn chết hẳn.

Thân thể Đại Quân Thiên Ngô bỗng nhiên phịch một tiếng, biến trở về bản thể. Hóa ra đó là một con rết lớn dài hơn nghìn trượng.

Lớp vỏ bên ngoài thân thể con rết lớn có màu đen, bóng loáng như được bôi dầu.

Từng đường hoa văn màu vàng không ngừng lóe lên trên lớp thần xác màu đen.

Cùng lúc đó, một hư ảnh màu vàng bay ra khỏi lớp thần xác đen, chính là Đại Quân Thiên Ngô.

“Rốt cuộc ngươi đã giết ta bằng cách nào?”

Hồn phách của Đại Quân Thiên Ngô nghiêm giọng quát hỏi Hạ Nhân.

Hạ Nhân uể oải nói: “Tại sao ta phải nói cho ngươi biết?”

Vừa dứt lời, bảy cây thần đinh đã bay ra từ thức hải của hắn, hung hăng công kích hồn phách Đại Quân Thiên Ngô.

Chênh lệch cảnh giới thật sự quá lớn.

Dù cường độ thần niệm của Hạ Nhân có thể sánh với Thần Vương cảnh tầng một, nhưng cũng không gây ra tổn thương quá lớn cho hồn phách Thần Hoàng cảnh tầng mười.

“Ra…” Hạ Nhân quát một tiếng.

Sau đó, hai con Cửu Âm Thần Điệp lập tức tấn công.

Hai con thần điệp hung hăng cắn lên hồn phách của Đại Quân Thiên Ngô.

“A… a…” Đại Quân Thiên Ngô hét lớn hai tiếng, nói: “Hạ Nhân… ngươi cứ chờ đó cho ta…”

“Đợi lão tử chuyển thế trở về, ngươi chắc chắn phải chết!”

Hồn phách Đại Quân Thiên Ngô bị cắn hai miếng thật ra cũng không bị thương nặng. Hắn vút một cái bay đi, biến mất không còn tung tích.

Trong Thần giới cũng có luân hồi.

“Phù…” Hạ Nhân thở phào một hơi, sau đó đặt mông ngồi xuống giữa hư không: “Chết rồi… cuối cùng cũng xử lý được hắn!”

Sau khi Đại Quân Thiên Ngô chết, sức mạnh của lớp kim thân phủ trên người hắn cũng đồng thời biến mất.

“Công tử… tiếp theo phải làm gì?” Trịnh Hồng Lộc nhìn Hạ Nhân.

Hạ Nhân phất tay thu thi thể khổng lồ nghìn trượng kia lại, nói: “Về nhà… bế quan!”

“Đúng rồi, Hồng Lộc… ngươi mất tích lâu như vậy, tại sao cô cô của ngươi không đi tìm ngươi?”

“Nếu một ngày nào đó cô cô của ngươi tìm được nhà chúng ta, nhất quyết bắt ta trả ngươi về thì ngươi sẽ làm thế nào?”

Trịnh Hồng Lộc nói: “Ta nhất định sẽ không rời khỏi công tử!”

Hạ Nhân nói: “Mau tu luyện đi. Hiện giờ ngươi đã ở tầng mười một, đợi đến tầng mười hai là được!”

Đến tầng mười hai, Hạ Nhân chỉ cần giúp nàng kiếm một viên thần đan, để Trịnh Hồng Lộc đột phá đến Thần Hoàng cảnh. Sau này gặp phải Thần Hoàng cảnh cũng không cần phải thấp thỏm lo sợ như vậy nữa.

Thông đạo hư không lại được mở ra. Hạ Nhân và Trịnh Hồng Lộc trở về nhà họ Hạ.

“Lão tổ… chúng ta không muốn đi nữa!”

“Nơi này là chốn chúng ta đã cư trú qua bao thế hệ, đây là nhà của chúng ta mà!”

“Chúng ta tu luyện đại đạo Lời Nguyền cơ mà!”

Trong sân nhà họ Bách Lý, mọi người quỳ kín cả sân.

Ngay cả Bách Lý Hồng Hà cũng quỳ trên mặt đất.

Bách Lý Lục Nghi đứng trước mặt mọi người, giữa hàng mày lộ vẻ bi thương: “Không đi không được… vì đại kế của gia tộc, chúng ta nhất định phải rời khỏi đây!”

“Sau này nhà Thiên Ngô sẽ một nhà độc đại. Chúng ta ở lại đây chỉ có thể mặc người chém giết!”

“Rời đi, biết đâu còn có thể bảo toàn gia tộc!”

Bách Lý Hồng Hà nói: “Lão tổ, mối thù giữa chúng ta và nhà Thiên Ngô, cho dù rời đi, bọn chúng sẽ bỏ qua cho chúng ta sao?”

Câu hỏi này khiến lão tổ im lặng.

Thế nhưng ngay lúc này, Bách Lý Lục Nghi bỗng cảm nhận được một lá thần phù nào đó trên người mình khẽ động.

Bà vội lấy thần phù ra nhìn một cái, sau đó trên gương mặt vốn đang đau buồn lại nở nụ cười: “Ha ha ha ha… ha ha ha ha…”

Mọi người đang quỳ trong sân đều ngơ ngác không hiểu chuyện gì.

Bách Lý Lục Nghi ngừng cười, nói: “Chư vị… chúng ta không cần phải chạy trốn nữa!”

“Hả?” Bách Lý Hồng Hà hỏi: “Lão tổ, người… đã nghĩ thông suốt, muốn ở lại liều mạng với nhà Thiên Ngô sao?”

“Không…” Bách Lý Lục Nghi lắc đầu, cười lớn nói: “Đại Quân Thiên Ngô đi truy sát Hạ Nhân đã chết rồi… ha ha ha…”

CHƯƠNG 2265

Thiên Ngô dọn nhà

Bách Lý Lục Nghi chưa từng cười vui vẻ đến thế.

Các đệ tử bên dưới sau khi nghe tin này, ai nấy đều khiếp sợ tột độ.

Mà Hạ Nhân chẳng qua chỉ là Thần Tôn cảnh, còn thua kém hơn hai đại cảnh giới, vậy mà kết quả hắn lại giết chết Hạ Nhân sao?

“Lão tổ...” Bách Lý Hồng Hà hỏi: “Chuyện này không thể nào sai chứ?”

“Hạ đạo hữu... Hạ đạo hữu tuy lợi hại, nhưng cũng không đến mức lợi hại như vậy chứ?”

“Ừm!” Nghe Bách Lý Hồng Hà nghi hoặc, lão tổ Lục Nghi cũng khẽ nhíu mày, nói: “Lời con nói cũng có mấy phần đạo lý!”

Vừa nghe tin này, lão tổ Lục Nghi thật sự quá kích động, có thể nói là hoàn toàn không suy nghĩ gì cả.

Nhưng bây giờ hơi bình tĩnh lại, mọi chuyện đã trở nên khác hẳn.

Hạ Nhân giết chết Đại Quân Thiên Ngô ư?

Vậy thì chính là người phụ nữ Thần Vương cảnh tầng mười một bên cạnh hắn sao?

Cũng không đúng. Người phụ nữ kia tuy là tu sĩ Không Gian, nhưng dù sao nàng vẫn thấp hơn Đại Quân Thiên Ngô một đại cảnh giới.

Hơn nữa, thần khiếu của người phụ nữ này cũng không mở được bao nhiêu, không phải hạng người có thiên phú dị bẩm.

Đã không phải thiên kiêu tuyệt thế, vậy làm sao nàng có thể vượt cấp chém giết lão tổ nhà Thiên Ngô chúng ta?

Không, không... Cho dù là thiên kiêu tuyệt thế, nhiều nhất cũng chỉ có thể vượt cấp chiến đấu, tuyệt đối không thể vượt cấp chém giết đối thủ.

“Lão tổ...” Trong gia tộc, một lão giả lớn tuổi hơn đôi chút bước ra, nói: “Còn một khả năng nữa, nhà Thiên Ngô sợ chúng ta bỏ đi, nên cố ý tung ra tin này, chỉ muốn ổn định chúng ta!”

“E rằng thám tử của nhà chúng ta đã bị người ta phát hiện rồi!”

Nói đến đây, Bách Lý Lục Nghi càng nhíu chặt mày hơn. Nếu đây là cái bẫy và đòn nghi binh của nhà Thiên Ngô thì càng không ổn.

“Lão tổ, phải làm sao đây?” Bách Lý Hồng Hà hỏi.

Bách Lý Lục Nghi nghiến răng: “Tiếp tục thu dọn đồ đạc!”

“Dù thế nào chúng ta cũng phải rời đi... Có điều, nếu Đại Quân Thiên Ngô chưa chết, chúng ta rời đi vừa đúng lúc; nếu Đại Quân Thiên Ngô đã chết, chúng ta cũng không còn nỗi lo về sau!”

Đúng lúc này, đột nhiên có một đệ tử trong gia tộc chạy tới: “Lão tổ... lão tổ... có người đến bái phỏng!”

Bách Lý Lục Nghi lập tức quay đầu: “Ai?”

Đệ tử kia nói: “Là... Thần Hoàng của Thần Quốc, ngài ấy đến nói... có việc quan trọng muốn bàn bạc với người...”

“Được... ngươi dẫn đường, đích thân bổn cung đi nghênh đón!”

Bách Lý Lục Nghi đi đến cửa, nghênh đón ba vị Thần Hoàng vào đại điện gia tộc.

“Bách Lý đạo hữu!” Một người trong đó thân hình mập mạp, gương mặt hiền hòa, nói: “Ta có hai chuyện muốn nói với ngươi... Chuyện thứ nhất, hôm nay Đại Quân Thiên Ngô đuổi theo tên tiểu tử kia, ngươi cũng đã thấy rồi!”

“Hiện tại bổn hoàng vừa nhận được tin mới nhất, hắn đã chết!”

“Cụ thể chết thế nào thì vẫn chưa biết, nhưng trong đại điện mệnh bài của nhà Thiên Ngô, mệnh bài thuộc về Đại Quân Thiên Ngô đã vỡ nát!”

“Hả?” Lần này Bách Lý Lục Nghi đã tin đến tám, chín phần, hỏi: “Thật sao?”

“Không phải nhà Thiên Ngô... đang lừa chúng ta đấy chứ?”

“Không đâu!” Thần Hoàng nói: “Có lẽ hắn sẽ lừa các ngươi, nhưng chuyện này liên quan trọng đại, dính dáng đến việc lựa chọn Vực Chủ Thiên Ngô Thần Vực và Thành Chủ Thiên Ngô Thành, nhà Thiên Ngô tuyệt đối không thể lừa ta!”

“Thì ra là vậy!” Bách Lý Lục Nghi chắp tay: “Ba vị đại nhân lần này đến đây là vì...”

“Đương nhiên là vì Bách Lý đạo hữu, ha ha ha...” Người kia nói: “Hiện nay Thiên Ngô Thần Vực đã mất Vực Chủ và Thành Chủ. Trong mười ba gia tộc Thần Hoàng của toàn Thiên Ngô Thần Vực, trước đây mọi người đều công nhận tu vi của Đại Quân Thiên Ngô là đứng đầu!”

“Bây giờ hắn đã chết, ngươi chính là người đứng đầu!”

“Chúng ta muốn mời ngươi tạm thời tiếp quản Thiên Ngô Thành và Thiên Ngô Thần Vực, làm Vực Chủ nơi này trước!”

“Đương nhiên, chuyện này vẫn cần Thần Quốc thẩm nghị quyết định. Nhưng trước khi quyết định được thông qua, ngươi có thể hành使 quyền lực của Thành Chủ ở đây, tương đương với Thành Chủ tạm quyền!”

“Nếu quyết định bổ nhiệm ngươi làm Thành Chủ, sau này bỏ hai chữ ‘tạm quyền’, ngươi sẽ trở thành Thành Chủ chính thức!”

“Nếu quyết định để người khác làm Thành Chủ, ngươi cứ yên tâm, ta cũng sẽ bảo đảm cho ngươi vị trí Phó Thành Chủ thứ nhất!”

Bách Lý Lục Nghi không thể nào ngờ rằng chỉ trong chớp mắt, mọi chuyện đã hoàn toàn thay đổi.

“Được…” Nàng cũng là một nữ tử quyết đoán, lập tức nhận lời: “Đa tạ mấy vị đạo hữu hậu ái, bần đạo không biết lấy gì báo đáp… Mời dùng trà!”

Ngồi ở vị trí đầu trong đại điện gia tộc lúc này là một nam tử mặc đạo bào màu tím vàng.

Nếu Hạ Nhân có mặt ở đây, hắn nhất định có thể nhận ra người đàn ông này chính là Thần Hoàng nhà Thiên Ngô từng dùng thần niệm tấn công hắn trước đó.

Thần Hoàng cảnh tầng một, cũng là vị Thần Hoàng mới tấn cấp của nhà Thiên Ngô, Thiên Ngô Huyền Quân.

Ngoài Thần Hoàng Thiên Ngô Huyền Quân ngồi ở chủ vị, còn có hơn mười vị trưởng lão cảnh giới Thần Hoàng.

“Nhị tổ…” Mọi người hành lễ với Thiên Ngô Huyền Quân.

“Không cần đa lễ, chư vị…”

“E rằng mọi người cũng đã nghe nói chuyện rồi!”

Trên mặt Thiên Ngô Huyền Quân lộ vẻ giận dữ: “Lão tổ đuổi giết tên Hạ Nhân kia, nhưng hiện giờ lão nhân gia người lại ngã xuống!”

Nhất thời không ai lên tiếng.

Một lúc lâu sau, mới có một nữ Thần Vương đứng dậy, chắp tay với Thiên Ngô Huyền Quân: “Nhị tổ... Chúng ta có nên tìm ra gia tộc của Hạ Nhân, sau đó báo thù rửa hận cho lão tổ không?”

“Ngu xuẩn!” Nhị tổ nhàn nhạt lắc đầu, nói: “Bối cảnh của Hạ Nhân thế nào, gia tộc ở đâu, giờ đều không còn quan trọng nữa!”

“Hơn nữa, cho dù tìm được hắn, chúng ta cũng không giết nổi hắn!”

Thiên Ngô Huyền Quân nói: “Năm xưa Hạ Nhân dùng tên giả Bách Lý Mặc, cướp đi Thất Chú Thư. May mà Thần Vương nhà Thiên Ngô chúng ta lấy được một đoàn tinh huyết của Bách Lý Mặc, nắm được khí tức của hắn!”

“Sau đó, hai trăm năm sau, lão tổ xuất quan với tu vi Thần Hoàng cảnh, thi triển thuật nguyền rủa!”

“Đó là Đại Nặc Tam Chú, Đại Nặc Cửu Chú và Đại Nặc Thập Nhị Chú!”

“Lão tổ trước tiên dùng Đại Nặc Tam Chú nguyền rủa thần lực của hắn, sau đó dùng Đại Nặc Cửu Chú nguyền rủa thần niệm của hắn, cuối cùng dùng Đại Nặc Thập Nhị Chú nguyền rủa khí vận của hắn!”

“Các ngươi đoán xem đã xảy ra chuyện gì?” Thiên Ngô Huyền Quân nhìn mọi người.

Mọi người hoàn toàn không biết chuyện này, tất cả đều lắc đầu.

Thiên Ngô Huyền Quân nói: “Khi lão tổ nguyền rủa thần lực của tên này, mọi thứ đều bình thường. Nhưng lão tổ cũng đã nói, thần lực của Hạ Nhân trong số các tu sĩ Thần Quân cảnh gần như xưa nay chưa từng có, sau này cũng chẳng ai sánh bằng!”

“Khi nguyền rủa thần niệm của hắn, lão tổ cũng cảm nhận được thần niệm của tên này vô cùng mạnh, nhưng vẫn không gặp trở ngại gì lớn!”

“Thế nhưng khi nguyền rủa khí vận trên người Hạ Nhân thì vấn đề lại xuất hiện!”

Mọi người lần lượt vểnh tai, ngồi thẳng người chăm chú lắng nghe.

Nhị tổ tiếp tục nói: “Các ngươi cũng biết, thuật nguyền rủa dùng tâm lực tác động lên đối phương, bản thân người thi triển cũng sẽ chịu phản phệ. Đối phương tổn thất mười phần, lão tổ tổn thất một phần!”

“Không biết khí vận của Hạ Nhân tổn thất bao nhiêu, nhưng khí vận toàn thân của lão tổ khi ấy lại sụp đổ hoàn toàn, không còn sót lại chút nào!”

“Mãi đến sau này, khi Hạ Nhân tìm được cách giải trừ sức mạnh nguyền rủa trên người, khí vận của lão tổ mới khôi phục được đôi chút!”

“Bây giờ các ngươi hiểu chưa?”

Ý tứ chính là: khí vận của Hạ Nhân ít nhất cũng mạnh hơn lão tổ gấp mười lần.

Bởi vì không ai biết rốt cuộc khí vận của Hạ Nhân khi đó đã sụp đổ bao nhiêu.

Nếu sụp đổ hoàn toàn thì là gấp mười lần, nhưng nếu người ta chỉ sụp đổ một phần mười thì sao?

“Cho nên... lão phu cảm thấy hiện giờ chúng ta không những không thể đi tìm Hạ Nhân báo thù, mà còn phải nhanh chóng rời đi, chuyển nhà, rời khỏi nơi này...”